

„LUMEN” NR 26/2022

PARAFIA POD WEZWANIEM

ŚW. AP. PIOTRA I PAWŁA

26.06.2022 R.

Ewangelia (Łk 9, 51-62)

Trzeba porzucić wszystko, aby iść za Jezusem

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jeruzalem, i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i weszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by przygotować Mu pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jeruzalem.

Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: «Panie, czy chcesz, byśmy powiedzieli: Niech ogień spadnie z nieba i pochłonie ich?»

Lecz On, odwróciwszy się, zgromił ich. I udali się do innego miasteczka.

A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz».

Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki podniebne – gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć».

Do innego rzekł: «Pójdź za Mną». Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść pogrzebać mojego ojca». Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże».

Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu». Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

Zamyślenia

W życiu bardzo ważne jest, aby w adekwatnym czasie powiedzieć: tak. Często od tego słowa zależy nasza przyszłość. Niemniej równie ważne jest, aby w odpowiednim momencie stwierdzić: nie.

Dzisiejsza perykopa ewangelijna ukazuje Jezusa, który mówi: NIE. W ten sposób potwierdza, że prawdziwa mądrość umie stawiać granice. Nie można się zawsze na wszystko zgadzać.

Może dlatego Bóg nie wysłuchuje każdej naszej prośby na modlitwie? Owszem z naszego punktu widzenia to, czego chcemy jest dobre. Jednak nie zapominajmy, że my widzimy tylko po części. Nieraz potrafimy zafiksować się na jednej rzeczy, nie widząc innych – dużo lepszych – rozwiązań. Bóg ma znacznie szerszą perspektywę patrzenia i oceniania. Może warto Mu zaufać?

Reasumując przeczytaj dzisiejszą Ewangelię właśnie w takim kluczu, który otwiera patrzenie na rzeczywistość w perspektywie słowa: NIE. Brak pozytywnej odpowiedzi może być niejednokrotnie wybawieniem. Bo są takie zakazy, które bardzo konkretnie chronią i zabezpieczają przed niechcianymi oraz złymi konsekwencjami.

Podziękuj Bogu, że potrafi powiedzieć: NIE. Szczególnie wtedy gdy prosisz Go o głupotę. Być może już niejednen raz taka postawa Boga ochroniła Cię przed negatywnymi skutkami.

ks. Kamil Dąbrowski

Czym są odpusty parafialne i dlaczego się je obchodzi?

Odpusty w parafiach obchodzone są bardzo okazale, szczególnie widoczne jest to w okresie wakacji, kiedy często przy okazji uroczystości organizowane są różnego rodzaju koncerty bądź festyny. Czym więc jest odpust, jakie łaski ze sobą niesie i skąd się wywodzi?

Odpust parafialny jest świętem patronalnym kościoła parafialnego. Chrześcijanie kościoły zaczęli budować od IV wieku. Były to przede wszystkim bazyliki i tzw. aedicula (mały budynek, kościółek) lub po grecku tropaion (znak zwycięstwa). Te ostatnie wznoszono na grobach lub w miejscach męczeńskiej śmierci chrześcijan. Z czasem małe pomniki i ołtarze stawały się budynkami kościelnymi. Wybór miejsca nie był więc przypadkowy. Budowano kościoły w miejscach, gdzie istniał kult świętych, zwłaszcza męczenników. Dzięki temu kościoły otrzymywały swoich świętych patronów. Dzień nadania tytułu kościołowi stawał się świętem kościoła i parafii.

Kult relikwii rozwinął się szczególnie w średniowieczu. Budowa nowego kościoła, a zwłaszcza ołtarza wymagała posiadania relikwii jakiegoś świętego. Święty, którego relikwie zdobyto i umieszczono w ołtarzu w sposób naturalny stawał się patronem kościoła. Ponieważ w kościołach budowano zwykle kilka ołtarzy, w których umieszczano relikwie wielu świętych, stąd miały one wielu patronów. Dzień, w którym wspomniano w liturgii świętego patrona stał się świętem kościoła i parafii z nim związanej. W parafialne święto, oprócz uroczystej Mszy św., organizowano procesje, przedstawienia obrazujące życie czczonego świętego, urządzano wspólne zabawy i uczyty. W późniejszych wiekach uczestnictwo w święcie patrona kościoła dawało możliwość uzyskania odpustów. Wtedy też święto patronalne kościoła zaczęto nazywać odpustem parafialnym. Możliwość uzyskania odpustów zmieniła charakter parafialnego święta. Podkreślano konieczność pokuty i nawrócenia. Przed uroczystością odpustową organizowano specjalne przygotowania, gdzie ważne miejsce zajmowała spowiedź.

Po Soborze Watykańskim II sprawę parafialnych odpustów regulują zwykle synody poszczególnych diecezji. Zwykle podkreślają one, że święto patronalne kościoła parafialnego należy obchodzić uroczyście, zachowując dotychczasowe zwyczaje parafialne. Należy także dążyć do wyrobienia właściwego zrozumienia odpustu u wiernych. Wymaga to skierowania całej uwagi duszpasterskiej na przeżycie duchowe święta patronalnego parafii. Zachęca się do korzystania z Sakramentu Pokuty, uczestnictwa we Mszy św., procesji oraz innych modlitwach dziękczynnych i błagalnych. Główna Msza św. celebrowana w odpust powinna być ofiarowana za wszystkich parafian. Została zachowana praktyka udzielania odpustu związana z uczestnictwem w uroczystościach parafialnych.

Dla uzyskania odpustu wymagane są zwykle warunki, czyli stan łaski uświęcającej, odmówienie modlitwy Ojcze nasz i Wierzę w Boga oraz modlitwy w intencjach Ojca Świętego.

Kościół zaznacza, że wszystkie inne zwyczaje i praktyki zewnętrzne związane z parafialnym odpustem mają znaczenie drugorzędne. Odpust parafialny, czyli święto patronalne kościoła parafialnego jest przede wszystkim świętem wspólnoty wiernych tworzącej daną parafię. To szczególny czas łaski i Bożego miłosierdzia. To dzień, w którym każdy wierzący ma okazję doświadczyć w sposób bardzo konkretny łaski Bożej miłości, wyrażającej się w darze odpustu. Daje okazję poznania świętego patrona parafii i uwielbienia Boga za jego orędownictwo i opiekę. Świętowanie odpustu parafialnego przypomina także o powołaniu do świętości każdego chrześcijanina.

www.katolik.pl

skład: Leszek

Parafia Rzymsko – Katolicka Św. Ap. Piotra i Pawła

*ul. Kościelna 2,
05-311 Dębe Wielkie*

e-mail: Ks. Proboszcz – zarskis@wp.pl

e-mail: Ks. Wikary – pawelkondracki3@wp.pl

redakcja: parafialnagazetka@gmail.com

Kancelaria:

środa i sobota 8.00-9.00

pon.- piątek 16.30-17.30

tel. 25-757-78-93